

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 245/2016
24.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.К., због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адвоката А.Ј. из П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 7К.947/14 од 03.12.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр. 32/16 од 17.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адвоката А.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 7К.947/14 од 03.12.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр. 32/16 од 17.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 7К.947/14 од 03.12.2015. године, окр. С.К. оглашен је кривим за кривично дело напад на службено лице из члана 323. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци која се неће извршити ако окривљени у року од 3 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 2.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је оштећена М.К. са имовинскоправним захтевом упућена на парницу.

Виши суд у Панчеву, пресудом Кж1 бр. 32/16 од 17.02.2016. године, поводом жалбе браниоца окривљеног, адв. А.Ј., делимично је преиначио пресуду Основног суда у Панчеву К.947/14 од 03.12.2015. године и окр. С.К. огласио кривим за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, док је у просталом делу одбио жалбу браниоца

окривљеног адв. А.Ј. као неосновану и у непреиначеном делу наведену првостепену пресуду потврдио.

Бранилац окр. С.К., адв. А.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП у вези са чланом 439. став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев, укине пресуду Основног суда у Панчеву 7К.бр.947/14 од 03.12.2015. године и пресуду Вишег суда у Панчеву Кж1 бр. 32/16 од 17.02.2016. године и да предмет врати на поновни поступак и доношење законите одлуке или да наведене одлуке преиначи тако што ће донети ослобађајућу пресуду према окр. С.К.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.К., је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, по питању да ли је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити и с тим у вези, истиче да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела за које је оглашен кривим, јер оштећена М.К., као лице запослено у ЈКП „Х.-п. С.“ у П., нема својство службеног лица, које својство ни једном одредбом позитивног права није дато радницима паркинг сервиса који не врше никаква јавна овлашћења.

По оцени Врховног касационог суда, насупрот изложеним наводима захтева, правилно је правно становиште првостепеног и другостепеног суда да су инкриминисане радње окривљеног предузете према службеном лицу у вршењу службене дужности, које својство оштећена М.К. има у смислу члана 323. КЗ, а које је појмовно одређено у члану 112. став 3. тачка 3) КЗ, на који се позива и другостепени суд.

Наиме, одредбом члана 112. став 3. тачка 3) КЗ прописано је да се службеним лицем сматра лице у установи, предузећу или другом субјекту којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Вршење јавних овлашћења поверава се законом (члан 137. Устава Републике Србије), а Законом о комуналним делатностима („Службени гласник РС“ бр. 88/2011), прописано је да су комуналне делатности, у које спада и управљање јавним паркиралиштима (члан 2. став 3. тачка 7) и члан 3. став 1. тачка 7), делатности од општег интереса, које су од значаја за остваривање животних потреба физичких и

правних лица (члан 2. став 1. и 2.) и да овлашћење за њихово обављање и развој има јединица локалне самоуправе (члан 4. став 1.), која овлашћење за обављање одређених комуналних делатности може поверити јавном предузећу основаном у ту сврху или другом субјекту одређеном тим законом (члан 5. став 1.) под условима и на начин прописан наведеним законом.

Следствено реченом, оштећена М.К. која је у конкретном случају, као лице запослено у ЈКП „Х.-п. С.“ П., вршила овлашћења (контрола наплате паркинга) из оквира делатности тог јавног предузећа којима се остварује законом утврђени јавни интерес, несумњиво има својство службеног лица, па су инкриминисаним радњама окривљеног према оштећеној (напад и претња нападом на оштећену и наносење истој лаке телесне повреде, како је ближе описано у изреци правноснажне пресуде), предузетим приликом обављања означене службене радње од стране оштећене, остварена сва законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим побијаним правноснажним пресудама.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. С.К., Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.